

வேதாகம விளக்கவியல்

பாடம் - 5

உருவக அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக நாம் செய்யக்கூடாதவை:

1. **உலகளாவிய அர்த்தம் கொள்ளக்கூடாது:**

உலகளாவிய அர்த்தம் கற்பிக்கும்போதுதான், பல குழப்பங்கள் வேதாகம விளக்கவியலில் வருகிறது. அதாவது ஒரு உருவகத்திற்கு ஒரு வசனத்தில் அர்த்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால், அதுதான் எல்லா வசனங்களுக்கும் அர்த்தம் என்று நினைக்கக்கூடாது. ஒரு உருவகம் ஒரு இடத்தில் ஒரு அர்த்தத்திலும், வேறு இடத்தில் வேறு அர்த்தத்திற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். உதாரணமாக, ஓசியா 6:4ல் “உங்கள் பக்தி காலையில் காணும் மேகத்தைப் போலவும், விடியற்காலையில் தோன்றும் பனியைப் போலவும் ஒளிந்துபோகிறது” என்று வாசிக்கிறோம். இந்த வசனத்தில் காலை நேர மேகம், விடியற்காலத்துப் பனி என்று இரண்டு வாக்கியத்தைப் பார்க்கிறோம். இது மக்களுடைய பக்திக்கான உருவகமாகத்தான் இருக்கிறது. காலை நேர மேகம், விடியற்காலத்துப் பனி என்று இரண்டும் கொஞ்ச நேரம் இருக்கும் போல, சிலருடைய பக்தியும் கொஞ்ச நேரம்தான் இருக்கிறது என்று விளக்குவதற்காக இந்த உருவகம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே ஓசியா 14:5ல் “நான் இஸ்ரவேலுக்கு பனியைப் போல இருப்பேன்” என்று தேவன் கூறுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இரண்டு வசனத்திலும் உள்ள பனி வேறுபடுகிறது. இரண்டு பனிக்கும் ஒரே அர்த்தம் நினைத்தால், தேவன் இஸ்ரவேலுடன் கொஞ்ச நேரம்தான் இருப்பார் என்று சொல்லி தவறான அர்த்தத்தை போதித்து விடுவோம். அந்த வசனத்தின் அடுத்த வரியையும் நாம் வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும். “தேவன் இஸ்ரவேலுக்கு பனியைப் போல் இருப்பதினால், அவன் லீலிபுஷ்பத்தைப் போல் மலருவான். லீபனோனைப்போல வேருன்றி நிற்பான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வசனத்தில் பனி என்ற உருவகம், தாவரங்களுக்கு வளர்ச்சியையும், செழிப்பையும் கொடுக்கும் பனிபோல இஸ்ரவேலுக்கு வளத்தைக் கொடுப்பவராகவும் இருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. உருவகத்திற்கு அர்த்தம் வசனத்திற்கு வசனம் வேறுபடுகிறது என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. ஆகவே பனி என்றாலே கொஞ்ச நேரம் இருப்பதைப்பற்றிதான் கூறுகிறது என்று சொல்லி, முழு வேதாகமத்திலும் இதைத்தான் குறிப்பிடுகிறது என்று சொல்லி தவறாக புரிந்து கொள்ளக் கூடாது. மாற்கு 1:10ல் “இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றபொழுது, ஆவியானவர் புறாவைப்போல தம்மேல் இறங்குவதைக் கண்டார்” என்று வேதத்தில் வாசிக்கிறோம். இந்த இடத்தில் ஆவியானவர் புறாவுக்கு மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறார். அதற்காக வேதாகமத்தில் எங்கெல்லாம் புறா வருகிறதோ, அங்கெல்லாம் புறா என்பது ஆவியானவரையேக் குறிக்கிறது என்று சொல்லக் கூடாது. ஓசியா 7:11ல் புறா மதியீனத்திற்கு உருவகமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உன். 2:14, 5:2,6:9-லும் சூலேமித்தியை வர்ணிக்கும் உருவகமாக

பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எரேமியா 48:28ல் மோவாப் தேசத்தில் குடியிருப்பவர்களுக்கான உருவகமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏசாயா 38:14, எசேக்கியேல் 7:16, நாகூ.ம் 2:7 போன்ற வசனங்களில், அழுது புலம்புவதற்கான உருவகமாகவும் புறா சொல்லப்பட்டிருக்கிறதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அக்கினி: நாம் இதை பரிசுத்த ஆவியானவருக்கான உருவகமாக பேசுகிறோம். மத்தேயு 3:11, லூக்கா 3:16, அப். 2:3 போன்ற வசனங்களிலேயே அக்கினி என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரின் சுத்திகரிக்கும் செயலுக்கான உருவகமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆனால் லூக்கா 12:49, 1 கொரிந்தியர் 3:13, 2 தெச.1:8, மத்தேயு 3:10 போன்ற வசனங்கள் அக்கினி நியாயத்தீர்ப்புக்கான உருவகமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. எரேமியா 23:29ல் தேவனுடைய வார்த்தையை விளக்கும் உருவகமாக அக்கினி பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. 1 பேதுரு 1:7ல் விசுவாசத்தின் சோதனைக்கான உருவகமாக சொல்லப்படுகிறது. சகரியா 13:9-ல் சிட்சைக்கான உருவகமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது மட்டுமல்ல, அக்கினி வேதத்தில் இன்னும் பலவற்றிற்கு உருவகமாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவான உருவக அர்த்தத்தை அந்த வார்த்தை வரும் எல்லா இடங்களிலும் பயன்படுத்தி பார்க்க முடியாது.

புளித்தமா: புளித்தமா என்பதை பொதுவாக பாவத்திற்கும், தீமைக்குமான உருவகமாக சொல்லப்படுகிறது (1 கொரி. 5:6), பிழையான போதனைக்கான உருவகமாக கலாத்தியர், மத்தேயு, மாற்கு போன்ற புத்தகங்களில் பார்க்கிறோம். மத்தேயு 13:33, லூக்கா 13:21லும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கான உருவகமாக அங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு உருவகத்தையும் அது இடம்பெறும் வேதபகுதியும் கருத்தாய் ஆராய்ந்து, கண்ணோக்கிப் பார்த்து, அந்தந்த உருவகங்களுக்கு ஏற்ற அர்த்தத்தை அந்தந்த வசனங்களுக்கு அர்த்தத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

2. யூகத்தினால் அர்த்தம் கற்பிக்கக்கூடாது:

ஒரு சொல்லின் உருவகத்திற்கு யூகத்தினால் அர்த்தம் கற்பிக்கக்கூடாது. ஒரு வார்த்தையில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள உருவக அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்தால், உங்கள் யூகத்தினால் அர்த்தம் கற்பிக்கக்கூடாது. வேதத்தின் பல மொழிபெயர்ப்புகள் இருக்கின்றது. அவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அர்த்தத்தை கண்டுபிடிக்கலாம். தானாகவே யூகித்துப் பேசுபவர்கள் ஆவியானவர் தனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது பாவம். கிறிஸ்தவர்களுக்கே அநேக விளக்கங்கள் தெரியாததால், யூகித்து சிலர் சொல்வதை நம்பிவிடுகின்றனர். வேதாகமத்திற்கு சரியான அர்த்தத்தை அறிய முற்படாமல் யூகித்து சொல்வது இடையூறை உண்டுபண்ணும். உன். 2:2ல் முள்ளுகளுக்குள்ளே லீலிபுஷ்பம் எப்படியிருக்கிறதோ, அப்படியே குமாரத்திகளுக்குள்ளே எனக்குப் பிரியமானவளும் இருக்கிறாள் என்ற வசனத்திற்கு ஒருவர் கொடுத்த விளக்கம் - முள்ளுகளுக்குள்ளே லீலிபுஷ்பம், இயேசுகிறிஸ்து, இதில் சொல்லப்பட்ட முள் சிலுவையில் சூட்டப்பட்ட முள்முடி என்றும் லீலிபுஷ்பம் அவருடைய அழகிய முகம் என்றும் கூறினார். அடுத்த வசனத்தில் காட்டு மரங்களுக்குள்ளே கிச்சிலி மரம் எப்படியிருக்கிறதோ, அப்படியே

குமாரருக்குள்ளே என் நேசர் இருக்கிறார் என்பதற்கு, இயேசுவின் சிலுவை மரத்தை இது குறிக்கிறதென்றும் கூறினார். காட்டு மரங்கள் என்பது குமாரனோடு அறையப்பட்ட இரு கள்வர்களை அது குறிக்கிறதென்றும், அவர் சிலுவை மரத்தில் கள்வர்கள் மத்தியில் இருப்பதையே வசனம் கற்பிக்கிறதென்றும் விளக்கம் கொடுத்தார். இரண்டாம் வசனம் மணவாளனின் கூற்று என்றும், அடுத்த வசனம் மணவாட்டியின் கூற்று என்பதையும் அவர் கவனிக்கவில்லை. இரண்டையும் ஒருவரே சொல்வதாக அவர் கருத்தில் கொண்டு, இரண்டுக்கும் தன் யுகத்தினாலே ஒரு புதிய அர்த்தத்தைக் கற்பித்து, அந்த வேத பகுதியின் அர்த்தத்தை தாறுமாறாக்கிவிட்டார் என்பதுதான் உண்மை. இவ்விதமாக வேத வசனம் யுகத்தினால் கற்பிக்கப்படக்கூடாது. நல்ல கருத்தை சொல்கிறோம் என்று சொல்லி, உண்மையான அர்த்தத்தைப் புதைக்கக் கூடாது.

3. உருவகமாக்கும் ஆசையில் கற்பிக்கக்கூடாது:

வார்த்தையில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள உருவக அர்த்தத்தை அறிந்திட நாம் முற்படும்போது, எல்லாவற்றையும் உருவகமாக்க வேண்டும் என்ற ஆசையில், சொல் அர்த்தமாக சொல்லப்பட்டவைகளுக்குக் கூட உருவக அர்த்தத்தை நாம் சொல்லக்கூடாது. ஒரு சொல்லுக்கு சொல் அர்த்தம் இருக்கும். மற்றொன்று அது உபயோகப்படுத்தப்பட்ட இடத்திற்கு ஏற்றபடி மாறுபடும்.

உதாரணமாக, மாற்கு 1:10ல் பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாவைப் போல் இறங்கினார் என்று பார்க்கிறோம் என்பதற்காக, ஆதி.8:8-12 வரையுள்ள புறா பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறிக்கிறதென்று கூறக்கூடாது. இந்த வசனங்களில் நோவா பேழைக்குள்ளிலிருந்து வெளியே விட்டது பரிசுத்த ஆவியானவரை அல்ல. மாறாக, உண்மையான புறாவை என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.

எண்ணெய் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கான அடையாளம் என்று ஒருவர் பிரசங்கித்து விட்டு, எண்ணெய் என்று எங்கெல்லாம் வருகிறதோ, அது எல்லாம் பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறிக்கிறதென்று அதை உருவகமாக்கும் ஆசையில் சொல்கிறதைப் பார்க்கிறோம். நாம் அப்படி நினைத்தால், அது சில வசனங்களுக்கு தவறான அர்த்தத்தைத் தந்துவிடும். நெகேமியா 5:11ல் பரிசுத்த ஆவியானவரை எண்ணெய்க்கு உருவகப்படுத்தினால், பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாய் வந்த வட்டியை திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற அர்த்தம் வந்துவிடும். நெகேமியா 13:5ல் பரிசுத்த ஆவியானவரில் தசம்பாகம் செலுத்த வேண்டும் என்ற அர்த்தம் வந்து விடும். ஒரு வார்த்தை உருவகமாக உபயோகிக்கப்படாமல் இருக்கும்போது, அதை ஆவிக்குரியதாய் மாற்ற வேண்டும் என்று எண்ணிப் பேசினால், அது தவறாக போய்விடும்.

உருவகங்களாக உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள வார்த்தைக்கு மட்டுமே, அந்த உருவகம் இடம்பெறும் வார்த்தைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தபின்பு, அதற்குரிய உருவக அர்த்தம் மட்டுமே சொல்ல வேண்டியது அவசியம்.

ஆவிக்குரிய உலகத்திலே இன்று என்ன செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது?

உருவக அர்த்தமாக சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகளுக்கு மட்டுமல்ல, சொல் அர்த்தமாக சொல்லப்பட்டுள்ள வார்த்தைகளுக்கும் அநேக அர்த்தத்தை சொல்கிறார்கள்.

எல்லாவற்றையும் அவர்கள் எடுத்து பயன்படுத்தி, ஆவிக்குரியதாய் மாற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அவர்கள் போடுகிற முத்திரை, பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னைக் கொண்டு பேசினார் என்று கூறுவதாலே, மக்கள் குழம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான் உண்மை. மட்டுமல்ல, தேவன் வேதத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று கூட புரிய முடியாத அளவுக்கு மக்கள் திணறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய காலக்கட்டம் அப்படிதான் இருக்கிறது.

உதாரணமாக, நல்ல சமாரியன் உவமை: அதில் எனக்குப் பிறன் யார் என்ற கேள்விக்கு பதில் கொடுக்கும் வண்ணமாக இயேசு சொன்ன காரியத்தை நாம் பார்க்கிறோம். லூக்கா. 10:29-ல், “அங்கே நியாய சாஸ்திரி ஒருவன், இயேசுவிடம் இவ்விதமாகக் கேட்கிறான் - எனக்குப் பிறன் யார்? இந்தக் கேள்விக்கு பதில் கூறும் வண்ணமாகத்தான் இயேசு நல்ல சமாரியன் உவமையைக் கூறுகிறார். கடைசியில், இப்படியிருக்க கள்ளர் கையில் அகப்பட்டவனுக்கு மூன்று பேரில் எவன் பிறனாயிருந்தான்? உனக்கு எப்படி தோன்றுகிறது என்று கேட்கிறார். அதற்கு அவன், அவனுக்கு இரக்கம் செய்தவனே என்று பதில் கூறுகிறதை லூக்கா 10:36,37 வரையுள்ள வசனங்களில் பார்க்கிறோம். இந்த உவமையைக் கேட்டவன், தனக்கு பிறன் யார் என்பதை அறிந்து கொண்டான், மட்டுமல்ல அவனும் நல்ல சமாரியன் போல, தேவையோடு இருக்கும் மனிதருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை இயேசு கிறிஸ்து அவனுக்கு கொடுத்தக் கட்டளையாக இருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். நீ போய் தேவையோடு இருக்கும் மனிதனுக்கு உதவி செய். அவன் தான் உனக்குப்பிறன் என்று பதில் கூறுகிறார். அதுதான் இந்த உவமையின் உண்மையான அர்த்தம். ஆனால், இன்று இயேசுகிறிஸ்து எதற்காக இதைச் சொன்னார் என்று அறிய முடியாதவாறு, ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு அர்த்தம் கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் வேதம் மக்களுக்கு புரியாத இடத்தில் இருக்கிறது. அதை தவிர்க்க வேண்டுமென்றே வேதாகமவியல் சொல்லித் தருகிறது. இதனால் பலதரப்பட்ட கள்ள உபதேசங்கள் இன்று காணப்படுகிறது.

வரலாற்று இலக்கண முறை:-

வரலாற்று இலக்கண முறை என்ற அடிப்படையில் வேதத்தை தியானிக்கும்பொழுது, அதன் ஆசிரியர் என்ன நோக்கத்தோடு இந்தக் கருத்துக்களை கூறியிருக்கிறார் என்பதை பெறுவதற்காக இந்த முறையை நாம் பின்பற்றி, செயல்பட்டு, கண்டுகொள்ள இருக்கிறோம்.

ஒரு சில ஆலோசனைகள்:

பரிசுத்த ஆவியானவர் தீர்க்கதரிசியைக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறாரே, அவர் எந்த நோக்கத்தோடு அதை சொல்ல விரும்புகிறார் அதனுடைய உண்மையான அர்த்தம் எவ்விதமாய் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்காக நாம் இந்த முறையை பின்பற்றுகிறோம். நாம் இந்த முறையில் தியானிக்கும்போது, நம் சிந்தையில் ஒரு

காரியத்தை முக்கியமாக கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு பகுதி, ஒரே ஒரு அர்த்தத்தை உடையதாகத்தான் இருக்கும் என்ற நோக்கத்தோடு படிக்க வேண்டும். அந்த சொற்றொடர் அல்லது அந்த பகுதி ஒரு காரியத்தை வலியுறுத்திக் கூறுகிற முக்கியமான எண்ணத்தோடு பார்க்க வேண்டும். *மில்டன்.எஸ்.டெரி* என்பவர் சொல்லும்போது, இந்த முறையில் நீங்கள் வேதத்தை வாசிக்கும்பொழுது, ஒரு முக்கியமான அர்த்தத்தை உடையதாகவும், ஒரு தொடர்புடைய அர்த்தத்தை உடையதாகவும் இருக்கும் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதுதான் அடிப்படையான ஒரு கோட்பாடு என்று கூறுகிறார். இந்தக் கோட்பாடை நீங்கள் எப்பொழுது மறுக்கின்றீர்களோ, அப்பொழுது பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் அந்த ஒரு பகுதியில் இருப்பதாக உணர்கிறது மாத்திரமல்ல, ஒரு தெளிவற்ற நிலையை நீங்கள் அடைவீர்கள் என்ற அர்த்தத்தில் கூறுகின்றார். ஆகவே ஒரு வேத பகுதியில் ஒரு அர்த்தத்தையும், ஒரு தொடர்புடைய அர்த்தத்தையும் உள்ளடக்கியதாய் இருக்கிறது என்ற கண்ணோட்டத்தோடு படிப்பதுதான் நாம் இந்த வேதாகம விளக்கவியலில் பார்க்கின்ற வரலாற்று இலக்கண முறை என்று நாம் சொல்ல வேண்டும்.

மூன்று விதமான முறைகளில் படிக்கலாம்:

இதனை பொதுவாக வேதத்தை ஆழமாக படிக்கும் முறை என்று பார்க்கிறோம். இந்த மூன்று முறைகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையது. முதல் அடிக்கு சென்றால்தான் அடுத்தடுத்த படிக்கு செல்ல முடியும்.

1. கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் (Observation)
2. விளக்கப்படுத்த வேண்டும் (Interpretation)
3. நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் (Application)

கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் (Observation):

முதலாவது நாம் வார்த்தையை சோதித்து அறிய வேண்டும். அதனுடைய சொல் அர்த்தம், உருவக அர்த்தம், உபயோக அர்த்தம், உவமையாக சொல்லப்பட்ட அர்த்தம், எதன் அர்த்தத்தை இது வெளிப்படுத்துகிறது, இது எதற்கான உருவகம் என்றெல்லாம் படித்தோம். அவ்விதமாக வசனங்களை சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆழ்ந்து படிக்க வேண்டும். வேதத்தை வாசிக்கும்போது, கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். அதை கூர்ந்து கவனிக்காமல், மேற்கொண்டு எதையும் விளக்கப்படுத்த முடியாது என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். நம் வாழ்வில் வேதம் எவ்விதமாய் செயல்படுகிறது என்பதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். ஒரு வேத பகுதியை வாசிக்கும்பொழுது, இதில் யாரெல்லாம் வருகிறார்கள். இதில் இயேசு இருக்கிறார், சீஷர்கள் இருக்கிறார்கள், குணமாக்கப்பட்ட மனுஷன் இருக்கிறார். இதில் இருப்பவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் இடையே உள்ள தொடர்பு என்ன? அவர்கள் பயன்படுத்துகிற வார்த்தைகள் என்ன என்பதை அவர்களுடைய சூழ்நிலையில் இருந்து பார்க்கும்பொழுது, நிறைய அர்த்தத்தை பெற முடியும். உதாரணமாக, குருடன் பார்வையடைகிற சம்பவம் என்று

வைத்துக்கொண்டால், அதில் நாம் இருந்தால் என்ன உணர்வடைவோம் என்று ஒவ்வொரு பாத்திரத்திலும் நம்மை இணைத்து பார்க்க வேண்டும். அந்த சம்பவம் நடந்த இடம், அதன் பின்னனி என்ன என்று கவனிக்கலாம். ஒவ்வொரு முறை வேதத்தை வாசிக்கும்பொழுதும் இப்பொழுதுதான் முதலாவது முறை வாசிப்பதுபோல் வாசிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே படித்ததுதானே என்ற எண்ணத்தோடு படித்தால்தான், புதிதாக எதையும் கற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதில் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கிற காரியம் என்ன? மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்பட்ட காரியம் என்ன? தொடர்புபடுத்தி கூறப்பட்ட காரியங்கள் என்ன? நம்முடைய வாழ்விற்கு எது சாத்தியமாயிருக்கிறது? நம்முடைய வாழ்வில் எது விரும்பப்படக் கூடியதாய் இருக்கிறது? எது வெறுக்கப்படக் கூடியதாய் இருக்கிறது? என்றெல்லாம் வசனத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

முதலாவது ஆழமாக சிந்தித்துக்கொண்டு, கூர்ந்து கவனிக்கலாம். ஏதோ ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்கிறவர் போல கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது, வேதத்தை வாசிக்கும்போது, தொடர்ச்சியாக வாசியுங்கள். சிறிய புத்தகமாயிருந்தால் முழு புத்தகத்தையும் வாசியுங்கள். ஒரு சம்பவத்தையாவது, ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவுவரை தொடர்ச்சியாக வாசிக்க வேண்டும்.

பொறுமையாக கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு புத்தகத்திற்கும், ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் கூட அதிகமான நேரங்கள் கொடுத்து கூர்ந்து கவனித்து படிக்கலாம்.

ஜெபத்தோடு வாசியுங்கள். கர்த்தாவே புதிய காரியத்தை சொல்லி தாரும் என்று சொல்லி, படியுங்கள்.

கற்பனையோடு படியுங்கள். இந்த வசனத்தை நீங்கள் எப்படி எடுத்துக் கொள்வீர்கள். நீங்கள் அந்த இடத்திலிருந்தால், என்ன பேசுவோம் என்று சொல்லிப் பாருங்கள்.

அந்த வசனங்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

வசனங்களை உள்ளத்தில் மனனம் செய்து படிக்கலாம்.

வேதாகமம் கூறுகிற அர்த்தத்தோடு அதை படிக்க வேண்டும். அதை தனிப்பட்ட கருத்தாகவோ, தனிப்பட்ட பகுதியாகவோ பார்க்கக் கூடாது. வேதாகமத்தின் வெளிச்சத்தில் பார்க்க வேண்டும்.

கேள்விகள்:-

1. உருவக அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக நாம் செய்யக்கூடாதவைகளில் உலகளாவிய அர்த்தம் கொள்ளக்கூடாது என்பதனைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
2. உருவக அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்வதற்காக நாம் செய்யக்கூடாதவைகளில் யுகத்தினால் அர்த்தம் கற்பிக்கக்கூடாது என்பதனைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக.
3. உருவக அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்வதற்காக நாம் செய்யக்கூடாதவைகளில் உருவகமாக்கும் ஆசையில் கற்பிக்கக்கூடாது என்பதனைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
4. ஆவிக்குரிய உலகத்திலே இன்று வார்த்தைகள் என்ன செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதனைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?
5. வரலாற்று இலக்கண முறை குறித்து கூறுக?
6. வேதத்தை ஆழமாக படிப்பதற்கான மூன்று விதமான முறைகளை கூறுக? (பெயர்கள் மட்டும்)
7. வேதத்தை ஆழமாக படிப்பதற்கான மூன்று விதமான முறைகளில் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் (Observation) என்பதனைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக கூறுக?